

ת"פ 3918/12 - מדינת ישראל נגד חיים מאהגרפהה, דוד שטרנפלד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 3918-12-17 מדינת ישראל נ' מאהגרפהה ואה'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. חיים מאהגרפהה
2. דוד שטרנפלד

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד מיטל סטי

ב"כ הנאשם 1 - עו"ד אבי ריבקין

ב"כ הנאשם 2 - עו"ד אבי עמירם

גזר דין לנאים 1 פסק דין ללא הרשותה לנאים 2

רקע ועובדות כתוב האישום

1. ביום 23.1.2020, במהלך פרשת ההגנה, הודיעו הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום המתווך (להלן: "כתב האישום") במסגרת הסדר טיעון דיןוני, במסגרתו אף בוטל כתב האישום כנגד הנאשם 3 לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982. לאחר הודיעתם הורשעו הנאשמים בביצוע עבירה של היזק לרכוש במידה לפי סעיף 452 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי המפורט בחלק הכללי בכתב האישום, הנאשמים הם בעלי נכס ברוח' ابن גבירותול 73 בתל אביב בו נמצאת מסעdet אבולעפיה (להלן: "המסעdet/ הנכס"). בשנת 2014 חתם אורן מיכאלי (להלן: "המתלוון") בשם של חברת א.ש.מ. היזקה שכירות בו שכר מהנאשמים את המסעdet ותפעל וניהל בנכס את המסעdet. תוקף היזקה השכירות היה עד ליום 31.12.2015. במועד שאינו ידוע במדויק, נכנס הנאשם 1 כשותוף בניהול העסק יחד עם המתלוון, אולם שותפות זו עלתה על שרטון והשניים נפרדו, כאשר המתלוון המשיך לניהל ולתפעל את המסעdet בהתאם להיזקה השכירות תחת המותג "אבולעפיה". ביום 27.3.2016 נדחתה תביעתם של הנאשמים במסגרת ה"פ 43813-01-16", על רקע מחוקות בקשר להיזקה השכירות, להצהיר כי הם בעלי הזכיות להפעיל את המסעdet. ביום 16.10.2016, על רקע מחוקות בקשר להיזקה השכירות, קשרו הנאשמים קשר להיזק במידה לרכוש כפי שיפורטו.

עמוד 1

3. ביום 16.10.2016 בשעה 00:00 Uhr הגיע מוחמד שניר (להלן: "מוחמד") לעבודתו במסעדה בה עבד כשותפים וחצית לפני כן. מוחמד נכנס לעסוק, ביצע סגירת קופסה של הלילה הקודם כאשר בקופה היו כ-6,800 ש"נ, ושם את הכסף בקופה. מוחמד הכניס לעצמו כס קופה ויצא לשבת מחוץ לבית העסוק. לפתע, הגיעו למקום הנאים יחד עם 3 עובדי חברת אבטחה, ועוד מספר פועלים שבהם מצויים בפטישים גדולים. בהמשך לכך, נכנסו הנאים יחד עם הפועלים למסעדה והחלו לשבור באמצעות הפועלם אותם הביאו למקום העבודה. הנאים ניפצו, בין/among them לבין/among them ובעקבות הפעולם אותם הביאו למקום, את קירות המסעדה, את המקררים, את השיש, את הוויטרינות, את מכונת האיס קפה והקפה וכן ציוד נוספים. הנאים, בין/among them ובין/among them לאחר מכן זרעו במקום הרס רב. כתוצאה מעשייהם של הנאים, נגרם למסעדה נזק רב ביותר. בין/among them נדרש המתлонן לקנות ציוד חדש ולתקן את הנזק בסכום שהגיע לאלפי שקלים. בעשייהם אלה היזקו הנאים מזיד לרbesch.

עירי תס Kirby שירות מבחן

על פי הסדר הטיעון הדיוני בין הצדדים, הצדדים הסכימו לשילוח הנאים ל渴別ת תסקרים לעונש טרם טיעון. ההגנה אף עטרה בהסכמה המאשימה כי שירות המבחן יבחן את שאלת הרשות הנאים, מבלתי שהמלצת שירות המבחן תחייב את המאשימה בעמדתה.

5. בתסקירות שהתקבל בעניינו של נאשם 1 פורט כי הנאשם בן 67, יליד איראן, נשוי ואב ל-4 בנות, עובד עצמאי בתחום הנדל"ן. הנאשם 1 פירט בפניו שירות המבחן את נסיבות חייו, וכן קונפליקט שהתגלה לפני כ-4 שנים בקשר לachat מבנותיו, בעקבותיו חוותה משבר, והשפעתו עליו ועל משפחתו. בקשר לביצוע העבירה פירט הנאשם 1 כי ברקע עמדת תחשות תסכול שחש בעקבות קונפליקט שהתגלו עמו המתلون, כשהיא עובדה שהליך משפטי שהתנהל בעניין לא התקדם בזמן ממושך הגבירה את תסכולו. הנאשם 1 מסר כי נענה להצעתו של נאשם 2 אשר תכנן את החלק העיקרי של המעשים, לפעול באמצעות אליים על מנת להרטיע את המתلون, כשבזמןנו לא גילה טובנה למשמעות והשלכות המשמעות. הנאשם 1 מסר כי לא פגע בפועל ברכוש המסעודה, אך נכח במקום ובירך נתן לגיטימציה למתרחש. בתסקירות ציון כי לצד עמדתו המצמצת אחריות למעשים, מסר הנאשם 1 כי ביום הוא מכיר בנסיבות וחומרת מעשי ובנסיבותצדם, וביטה לكيחת אחריות חלקית לפגיעה ברכוש המתلون. הנאשם 1 תאר את התנהגותו ביצוע העבירה ככזאת הקשורה בקשריו להציג גבולות במישור העסקי והאישי, ולסרב לבקשת שמופנות אליו, הכיר בבעייתו שבכך, והציג כי אין נטה להתנהגות אלימה במצביו לחץ וקונפליקט.

6. להתרשםות שירות המבחן הנasm 1 התקשה להתיחס באופן עמוק לפער בין תפקודו החינוכי התקין והישגיו, בין התנהלותו הפוגענית והאלימה בעת ביצוע העבריות, וביצע את העבריות על רקע קושי להיענות לגבותות פנימיים וחינוכיים, אשר אפשר לו לצמצם ולטשטש את חומרת העבירה ומשמעות מעשייו. עם זאת צין כי כולם מבטא הנasm 1 חרטה ומגלה תובנה באשר להשלכות מעשייו. התרשםות שירות המבחן היא כי לא קיימים דפוסי התנהגות בעיתאים בתחום האלימות והשליטה בכעסים המציגים טיפול ייעודי.

7. כורמי הסיכון להשנות עבירות צוינו חומרת מעשי, אשר היו מתוכננים יחד עם אחר, כשניכר כי הנאשם מתקשה להציב גבול להתנהגו ולחפיע שיקול דעת לגבי משמעות בחירותיו והפגיעה באחרים, מצבו הנפשי הירוד כתוצאה ממישבר היחסים עם בתו, נתיתנו לרצוי ודפוסי התמודדות בעיתאים עם מצביו לחץ שסיגל בעבר.

הסıcıי לשיקום צינה יציבות ותפקוד תקין של הנאשם 1 במסגרת השונות בחו"ל לאורך השנים, חרטתו ותחשיות האכבה והבושא נוכח מעורבותו בביצוע העבירה, כציוין כי בדיעבד מכיר בבעיתיות בבחירהו והשלכותיה. כן נשקלת העובדה שלא נפתחו נגדו תיקים חדשים ב-4 השנים שחלפו מאז ביצוע העבירה וההתרשומות כי ההליך המשפטי מהווה עבورو גורם מרתקיע ומצביע גובל.

8. להערכת שירות המבחן הסıcıי להישנות התנהגות אלימה על ידי הנאשם 1 נמוכה, וכך גם תוכזאותיה הכל שתתרחש. על פי ההתרשומות היווה היליך המשפטי גורם מרתקיע עבור הנאשם 1 והסıcıי להtnהגות דומה פחות. שירות המבחן לא בא בהמלצת לביטול הרשותה הניגם 1 בהעדר נזק קונקרטי. לאור ההתרשומות מרמת סיכון נמוכה במצבו כאמור, וההתרשומות בדבר היעדר בעיתיות בתחום האלים והשליטה בנסיבות לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית. אשר לענישה - המלצה שירות המבחן היא לשנתת צו של"צ בהיקף של 200 שעות לצד מסר על תנאי על הנאשם.

9. **בתסוקיר בעניינו של הנאשם 2** פורט כי הנאשם 2 בן 72, נשוי, אב ל-3 וסב ל-2 נכדים, ועובד כעורך דין. הנאשם 2 פירט בפני שירות המבחן את נסיבות חייו, ובכלל זאת ההסבה שעשה עת למד משפטים והוסמך כעורך דין. לדבריו, ביום הוא שותף במשרד עורכי דין לאחר שסגר את משרדתו. הנאשם 2 אף פירט על אודות מצבו הבריאותי, האישי והמשפחתי. צוין כי הנאשם נעדר הרשותות קודמות ולא עומדים כנגדו תיקי מב"ד נוספים.

10. לדברי הנאשם 2 הרקע לעבירה הוא היכרות ושותפות עסקית קודמת של הנאשם 1 ושלו עם המתלוון, כאשר על רקע חוסר הסכימות כלכליות ועסקיות, על מנת להשיב לו רכשו וכיספו, לאחר שפנה למטלון במספר הזדמנויות ללא הצלחה, פעיל כמתואר בכתב האישום. בשיחה עם קצינת המבחן גילה הנאשם 2 תובנה חילונית להtnהגותה בעיתית, וצמצם מידת מעורבותו וחומרת מעשייו. יחד עם זאת מסר כי כו�ן, על רקע קיומם של ההליכים המשפטיים, עיר יותר לחומרת התנהגותו וمبין כי נהג ללא הפעלת שיקול דעת באשר להשלכות והבע צער. הנאשם 2 הדגיש בפני שירות המבחן את תפקידו התקין, והוסיף כי מדובר באירוע חריג שאינו מופיע את התנהגותו בדרך כלל, וכי הוא עורך ממשיכים לקיים תקשורת מקדמת על מנת לקדם מטרותיו האישיות.

11. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2, אשר חוווה במהלך חייו מצבים משבר ואובדן במערכת המשפחה, ביסס את מעמדו וגילתה כוחות יכולות. כגורמי הסיכוי במצבו צוינו חמורת המעשים, הנזק שנגרם למטלון, העובדה שהניגם 2 צמצם מחומרת מעורבותו ומעשייו, והתקשה לגלוות אמפתיה למטלון. אשר לגורמי הסיכוי לשיקום צוין כי הנאשם 2 ניהל אורח חיים תקין ללא מעורבות שלות והוא מזוקד במהלך חייו בבסיס מעמדו האישי, הכלכלי והמקצועי, התקדם והתפתח ו邏בטה רצונו להמשיך בכך ללא מעורבות שלות. להתרשומות שירות המבחן הנאשם 2 מבטא כו�ן עדות מתונות יותר, שלווה התנהגות שלoit לקידום מטרותיו, ואינו בעל דפוסים אלימים המציגים טיפול. רמת הסיכוי מהתנהלותו האלים של הנאשם 2 בעtid נמוכה וכך גם תוכזאותיה. להערכת שירות המבחן היליך הנוכחי, כמו גם השלכות התנהגותו ומהירות אשר שילם, והאפשרויות העונשיות, מהווים עבورو גורם מרתקיע ומחייבת סיכון.

12. שירות המבחן ציין את חששו הניגם 2 מפגיעה באפשריות התעסוקה העומדות בפניו, בפרט בהיותו עורך דין. חששו הוא כי לא אפשר המשך עבודתו כעורך דין ככל שהרשעתו תיוותר על כנה, ועתידו התעסוקתי יפגע.

לאור ההתרשות מהנאשם 2 והפגיעה האפשרית בתעסוקתו, הומלץ לשקל בחייב הימנעות מהרשעה, והטלת צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

13. **ב"כ המאשימה** הפנה לערכים המוגנים בעבירה אותה ביצעו הנאשמים וטען כי במקורה זה הפגיעה בהם היא ברף העליון ואין מדובר במקורה רגיל של הייזק לרוכש בזדון. בהקשר זה הפנה לנסיבות ביצוע העבירה, לת/17, תיעוד האירוע, וטען לדמיון בין מאפייני המקורה למאפייני עברית איזומים, אף שחיתה באיזומים. ב"כ המאשימה טען כי הרקע והמניע לביצוע העבירה הוא סכוסר עסקי בין המתلون לנאשמים, אשר קשו קשור להיזק לרוכש בניסיון לקחת את החוק לידיים לאחר שתביעתם להצהיר כי הם בעלי הזכיות להפעיל את המסעדת נדחו. עוד טען לתכנון ולתחום בסיס העבירה, קשרית הקשר, שכירת אנשי אבטחה, הצעידות בפטישים גדולים, ולנכחות הפסיכית של הנאשמים במקומות כאלה שבייקשה ליצור נופך תמים למעשה הפלילי. ב"כ המאשימה הפנה לנזק שנגרם מעשה העבירה לקירות המסעדה, למקררים, לשיש, לויטרינות, למכונות קפה, לקופה, תוך שאישר כי במסגרת ההסדר הדינמי תוקן סכום הנזק ל"אלפי שקלים" מ- 46,555TL טרם התקיקון. לטענתו, שהרכוש שניזק שימוש לצרכי עבודתה, מעבר לפגיעה כלכלית הישירה במתلون, נפגעו גם צדדים שלישיים ובכלל זה עובדי המקום. ב"כ המאשימה הפנה גם לפוטנציאל הנזק שעולה היה להיגרע לאירוע אלימות של ממש.

14. ב"כ המאשימה עתר לקבעת מתחם ענישה שבין 6 חודשים עד 15 חודשים מסר בפועל, תוך שבח וטعن לייחודיות וחומרת המקורה. במסגרת זאת הפנה לענישה שנגזרה בעבירות חמורות יותר על רקע סכוסר עסקי, כנקודות מוצא, לשם קביעת מתחם הענישה במקורה זה, וטען כי מתחם הענישה הנקבע באופן תדירים בעבירה הנדונה, בין מסר על תנאי ומספר חדשים מסר לרצוי בעבודות שירות, אינו הולם את חומרת הנסיבות.

15. בקשר לנסיבות שאיןן קשורות לביצוע העבירה, הפנה ב"כ המאשימה לחוף הזמן, תוך שציין כי הוא נגזרת של התמימות ההליכים, כך שלטענתו יש לתת לחוף הזמן משקל מוגבל. בנוסף, הפנה לتسקירי שירות המבחן בעניינים של הנאשמים ולמפורט בהם. עיתרת ב"כ המאשימה היא כי המלצתו העונשית של שירות המבחן בעניין נאם 1 לא תואם וכי עונשו יקבע בשליש התחתון של המתחם לו עתר, לצד ענישה נלווה ובפרט פיצוי למתلون, תוך שציין פער בין מאפייני נאם 1 על פי הتفسיר לבין מסקנותיו לפיה נאם 1 אינו מאופיין בדפוסי אלימות וקושי בשליטה בנסיבות. אשר לנאם 2 עתר כי הרשות הנאשם תיוותר על כנה, וטען כי מדובר במקרה בעקבות בהן לא ניתן להימנע מהרשעה מבלי לפגוע באינטרסים ציבוריים אחרים. בקשר לנאם 2 טען לפער בין מאפייני הנאשם על פי הتفسיר, לפסادה הנורמטטיבית שהציג. עוד טען כי הגם שהנאשם עורך דין במקצועו, אין בהרשעה שלעצמה כדי לפגוע באופן אינהרנטי בעיסוקו, והענין נתון לשיקול דעתה של לשכת עורכי הדין. לטענתו, קיים קשר סיבתי בין מעשה העבירה לעיסוקו של הנאשם 2 כעורך דין, תוך ניסיון לקחת את החוק לידיים, המגביר את האינטרסים הציבוריים בהרשעה. בנסיבות, עתר להוורת הרשות הנאשם 2 על כנה ומיקום עונשו בשליש התחתון של מתחם הענישה לו טען, לצד ענישה נלווה, בפרט פיצוי למתلون.

16. **ב"כ נאשם 1** הפנה להודית הנאשם 1 במיוחס לו, תוך שטען כי לאלקח חלק פעיל ביצוע העבירה כנזה בת/17 - תיעוד האירוע אשר הוגש על ידי המאשימה כראיה לעונש. לדבריו, בפי הנאשם היו טענות משפטיות

שונות, ביניהן הסתמכות על עזה משפטית, והוא חסר זמן שיפוטי יקר בהודיותו. עוד הפנה לסקטור עם המתלוון וטعن כנגד התנהלותו. בנסיבות אלה לטענותו, המדבר בביצוע עבירה שהיא בסביבותיה ברף נמור מאד. ב"כ הנאשם הפנה לתנאים לביטול הרשעה. לטענותו שני התנאים מתקיימים במקרה זה ויש להורות על ביטול הרשעה.

17. לדבריו, הנאשם 1 אשר בנה עצמו מאפס בעשר אצבעותיו, נפגע קשות בעסקיו מהתפרצות מגפת הקורונה, ולפניהם כנסה נכסים באמצעות חברת "דולר נכסים בע"מ" שבשליטתו למיזם של חווות גידול קنبיס רפואי, בהשקעה של כ-11 מיליון ₪ (הוזג דוח רשם החברות "יי ה' לבריאות עולם בע"מ" **(עג/1)**). לדבריו, החווה מציעה כיום בשירות האחורה של קבלת אישורים רגולטוריים. לטענותו, מוביל להעתלם מהרשעותיו הקודומות של הנאשם 1 אשר התיישנו, יש בכוחה של הרשעה חדשה בתיק דין כדי להזיק מאד לנאים, במיוחד במצבות הכלכליות הנוכחות. אשר לעונש לנאים 1, ב"כ הנאשם 1 עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן להשתת צו של"צ בהיקף של 200 שעות, תוך ביטול הרשותו כאמור.

18. ב"כ **נאשם 2** הפנה לעובדות כתוב האישום וטعن כי לפי מועד ההסכם המפורט שם, היה המתלוון מסיג גבול בנכס בעת ביצוע העבירה. לטענותו מעשי היזק בוצעו על ידי הפעלים, והפנה לטייעוד האירופי (**ת/7**) לפיו הנאשם 1 לא נראה כלל בתחום המסעדת, ונאים 2 נחזה בה, אך איןנו נראה כמו שמייך לרכוש. לאחר האמור, הבahir כי הנאשם 2 אינו חוזר בו מהodayito. לטענת ב"כ הנאשם 2, הנכס שייך לנאים והנאשם 2 פועל תחת הנחה משפטית לפיה מעשי לגיטימיים, תוך הנחה מוטעית לפיה הצד שייך לנאים 1, ועל כן הם פועלים כחוק. בנסיבות אלה לטענותו המדבר בעבירה ברף הנמור. עוד ציין כי הנאים הביאו עמו למקום אנשי אבטחה על מנת למנוע פגיעה במשהו כתוצרה מהמעשים. בנוסף, טען כי הנזק שנגרם אינו רב, וכי המסעדת חזרה לפעילות באותו היום, ואף הדגיש כי חרף החומרה שמייחסת המאשימה למעשים, לא צוין סכום נזק והפעלים שביצעו את המעשים לא נחקרו תחת זהירות ולא הוועדו לדין. לטענותו, בנסיבות אלה, מתחם הענישה הוא של מסר על תנאי ברף העליון והתחתון.

19. ב"כ **נאשם 2** הפנה למסקירת בעניינו של נאים 2 ולתהליך ההפנמה של הנאשם, וטען כי הנאשם 2 נטל אחריות למעשים. עוד הפנה לעברו הצבאי המשמעותי של נאים 2, קצין בצה"ל, אשר לחם במלחמות ישראל, ולתרומתו הרבה לביטחון המדינה במשך 40 שנה במילואים, וכן לשירות המשמעותי של ילדיו בצה"ל. כמו כן, לעברו הפלילי הנקי של הנאשם 2 בגילו, לפטירת שני אחיו ממחללה קשה על הקושי שבכך, לקリストו הכלכלית שעסוק בענף הבניה, התמודדו עם בעיותו כלכליות, כשהיו עוזר הנאשם 2 בהתקדיות לזרים שנקלעו לבעיות דומות. בנוסף, ציין את קשייו הבריאותיים. ב"כ הנאשם 2 ציין את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, והדגיש שלנאשם 2 לא נפתחו מאז תיקים נוספים ושכתב האישום הוגש השנה וחודשים לאחר האירוע.

20. ב"כ **נאשם 2** עתר לביטול הרשות הנתבעת נאים 2 להתרומות שירות המבחן כי הנאשם 2 מפנים את נסיבות האירוע, ורמת הסיכון להtanhalot אלימה מצדו בעתיד נמוכה כשתוצאותיה צפויות אף הן להיות נמוכות. לטענותו, נסיבות המקירה חריגות לפחות משהמדובר במקרה שבין סכסוך כלכלי עסקי לעניין פלילי, ומאפשרות את ביטול הרשותה, תוך שיביקש להבחן בין המקירה דין לפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה. מקירה זה לטענותו מתאים להסדר מותנה. עוד טען כי לנאים 2 יגרם נזק קונקרטי ככל שהרשעותו תישאר על כנה, כאשרם הרשעה לעורך דין היא שלעצמה כהן, ואף ציין כי ההחלטה הכוונה בפגיעה בתדמיתו של נאים 2 במסגרת נזק קונקרטי ועתר לביטול

הרשעתו. בסוף טיעונו, עתר ב"כ נאשם 2 להימנע מהרשעתו של נאשם 2. לחילופין ביקש לחרוג ממתחם הענישה משיקולי שיקום.

דברי הנאשמים

.21. **נאשם 1** מסר כי הוא נוטל אחריות על מעשיו, הביע צער, מסר כי מה שקרה לא אמרו היה לקרות ולא יחזור על עצמו, והביע הסכמתו לביצוע של"צ. נאשם 1 הוסיף כי לא יכול להמשיך לעשות עסקים אם יורשו ולתרום, ציין כי תרם לפניו כמנה מליאן לeon לבית הכנסת, למוסדות ולילדים אוטיסטיים, שליהם קונה כל חג מתנות ובדים.

.22. **נאשם 2** מסר כי הוא נוטל אחריות על מעשיו, ופירט כי התברר לו במהלך המשפט שטעה, תוך שמסר כי לא מתמצא בתחום. לדבריו, סגר את משרדתו בתחלת הסגר הראשון וחשב בಗלו להפסיק לעבוד, אך לאחר הסגר ולאחר מומחיותו בתחום חדלות הפירעון, תחום נדרש בתקופה זו, הצטרף למשרדים שם הוא מנהל מחלקת חדלות פירעון. נאשם 2 פירט על אודוט עברו כאיש עסקים וקבלן והמומחיות שרכש בתחום שיפור עסקים בקשרים לאור קשיים שעוזרו בעצמו. בהקשר זה הגיע מאמר שפורסם (**ענ/2**) ומסמך נוסף (**ענ/3**). לדבריו, למד משפטיים והוסמך כעורר דין בגיל 60, שיקם מאות אנשים ועסקים, ותמיד הקפיד לטפל בו זמן לפחות ב-4 תיקים בהתקדבות. הנאשם 2 הגיע מכתב המלצה מראש עיריית טבריה (**ענ/4**) אשר הכיר אותו מעשייתו במהלך השנים. נאשם 2 הביע חששו מההרשותה אשר יכולה לפגוע בו במישור התעסוקתי, ומסר כי הסתמכותו נבעה מטוב ליבו ומרצונו לסייע לנאשם 1. עוד הוסיף כי אלמלא היה משוכנע שהוא עשה את הדבר הנכון לא היה מתעורר.

סוגיות הרשעה

.23. בכלל, הליך משפטי של אדם בגין שהוא פלילי ישתיים בהרשעה. הימנעות מהרשעה או ביטולה מהווים חריג בשלנסיבות מיוחדות וויצאות דופן. על פי **הלכת כתב** (ע"פ 96/2083 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, (פ"ד נב(3) 342, 337 (1997)), על מנת להימנע מהרשעה או לבטלה, יש לבחון הנסיבות של שני תנאים עיקריים: האחד, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר במסיבות המקירה על הרשעה, מבלי פגוע באופן מהותי בשיקולי עונשה אחרים. השני, האם הרשעה תפגع פגעה חמורה בעתידו או בשיקומו של הנאשם. על ההגנה מונח הנintel לשכנע, כי במקרים המקרה יש להעדיף את שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים. לדבריו המשנה לנשיא (כתוארו דاز) כב' השופט לויין, שיקולים רלבנטיים לעניין הם בין היתר:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבאה בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הסבירות שהנ帀טם יעבור עבירות נוספות; ו) האם בוצע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדבר בתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחראות לביצועה, האם הוא מתרחש עליה; ח) משמעות הרשעה על הדמיו העצמי של הנאשם; ט) השפעת הרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם".

.24. כר, השאלה האם תיגרם פגעה ממשית וקונקרטית לעתידו או שיקומו של הנאשם מההרשותה תלולה

כאמור בנסיבות הנאשם ויתר נסיבותיו (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**, תק-על 2007 (4) 4546, עמ' 4561). בנוסף, טרם החלטה סופית יש לאזן, בסוג של מקבילות כוחות, את הנזק הקונקרטי הנבען לנאשם וסוגו אל מול סוג העבירה שבביצועה הורשע הנאשם ונסיבותה (ובלבד שהמדובר בסוג העבירה ונסיבות המאפשרים לוותר על הרשעה), לבחון האם מתקיים יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, לבין חומרת העבירה המצדיק את ביטול הרשעה. כפי שצווין בע"פ (מרכז) 15-03-24457 **גוטמן נ' מדינת ישראל** (30.8.2015) פסקה 69, ככל שמעשי העבירה חמורים יותר כך נדרשת פגיעה קונקרטית ומוחשית יותר ולהיפך. ראו גם: ע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** (2.4.2014), דברי כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 3852/14 **ורשואר נ' מדינת ישראל** (18.8.2014) פסקה 11, וע"פ 3255/14 **ביטון נ' מדינת ישראל** (16.3.2015)).

25. ברע"פ 3589/14 **לווזן נ' מדינת ישראל** (10.6.2014) צוין שוב כי על פי החלט כתוב, ביטול אן הימנעות מהרשעה הוא חריג מצומצם המצדיק רק במקרים חריגים ויוצאי דופן בהם לא מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה לבין חומרתה של העבירה, וכי יש לבחון קיומו של נזק קונקרטי לנאשם גם במקום בו הנאשם נעדר עבר פלילי. ראו גם רע"פ 5478/19 **לוי נ' מדינת ישראל** (25.8.2019), רע"פ 619/18 **בז'ינסקי נ' מדינת ישראל** (1.3.2018) ורע"פ 2323/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.6.2017).

26. מבחינת הנסיבות עולה כי במקרה זה מדובר בפגיעה ממשית בערכים המוגנים בעבירה בה הורשעו הנאים, הנוגעים בזכותו של הפרט ליהנות מהגנה מפני פגעה והשחתה של קניינו, גם אם מדובר בקניין המצוי בבעלות משותפת. זאת בשימ לב לכך שאין מדובר בעשיים ספונטניים הנובעים מהתהנות רגעית, אלא בנאים אשר על רקע הקונפליקט ביןם ובין המתلون, תכננו בצוותא מבעוד מועד להגע למסעדה עם מספר אנשים נוספים המצדדים בפטישים כבדים, ולזרוע הרס בمسעדה, ופעלו כאמור הלהקה למשה. מהמעשים נגרם הרס ונזק רב למסעדה ובין היתר לקירותיה, למקררים, לשיש, לויטרינות, ולמכונות הקפה שעלה פי עובדות כתוב האישום הוועד על סך של אלפי שקלים. בעת שקיים הנסיבות וכניסيتها ממנתנת במידה מה, נתתי דעתית לטענתה הנאשימים לפיה פועל תחת ההנחה שגיה אשר לחוקיות המעשים בראוי הסכום והקונפליקט העסקי עם המתلون, לטענותיהם בקשר למתلون והתנהלותו ולתסכול הרב שחשו, אך אף אם נניח באופן עיוני כי יש בטענותיהם כלפי המתلون ממש, לא ניתן להימנע מקבעה לפיה המעשים המפורטים בכתב האישום נמצאים ברף חומרה לא מבוטל של העבירה שבביצועה הורשעו. בקשר לנאשם 1, נתתי דעתית לטענתו לפיה לא היה זה אשר יזמ את המעשים.

27. שאלתי את טענות המאשימה והפנייתה לפסיקה המדגימה עבירות אiomים באמצעות מדגמים, כczאת היכולת להוות אמת מידה לחומרת המעשים במקרה זה ולענישה שיש לגזור על הנאים בשינויים מוחיבים, אך לא מצאתי כי ניתן להתייחס לעבירה במקרה דנן כczאת שיש לה נקודת השקאה ברורה לאותה הפסיקה. זאת בראוי עובדות המקרה בעניינו, וסעיף העבירה בה הורשעו הנאים, המדגימה פגיעה בקניינו של אדם בלבד, אשר הוסכם על ידי המאשימה עצמה בהסדר הטיעון הדיני כמפורט לעיל (ראו והבחינו: ת"א 16-03-20736 **מדינת ישראל נ' גרזגר** (8.1.2018), ת"פ (ת"א) 17-01-5363 **מדינת ישראל נ' ליטמן** (12.12.2017) והערעורים בעניינים שנדרשו בה הסכמה). בקשר לביטול הרשעה יש לציין כי על פי הפסיקה קיימים אף מקרים בהם גם ביצוע עבירות חמורות מזו בה הורשעו הנאים, היכולות פגעה בגופו של אדם ובלתי נפשו בהם בוטלה הרשעה במקרים מתאימים.

28. בקשר לעבירה של היזק לרכוש בזדון - עיון בפסקה מלמד כי קיימים מקרים בהם נמנע בית המשפט מהרשעה בנסיבות מתאימות, כל מקרה ונסיבות. לעיתים בוטלה הרשעה אף במקרים בהם הורשו הנאים לצד עבירה זו גם בנסיבות נוספות (ר' ת"פ (ק"ג) 18-07-2019 **מדינת ישראל נ' פלוני** (30.10.2019), ת"פ (שלום ק"ש) 27936 **تبיעות צפת נ' שקד** (13.6.2016)). יזכיר, כפי שפורט לעיל, ככל שמידת הפגיעה בערכיהם המוגנים רבה יותר מביצוע העבירה ונסיבותיה, כך על הנזק הקונקרטי לנאים מהרשעה להיות מובהק יותר לשם ביטולה.

29. אשר לתנאי השני שענינו פגיעה קונקרטית בעתידו או בשיקומו של הנאשם בגין הרשעתו, נקודת המוצא היא כאמור כי על ההגנה לשכנע שהרשעה בדיון תגרום לנזק קונקרטי וממשי לשיקומו או לעתידו של הנאשם, וכן להסתפק בעניין זה בתרחישים תיאורתיים שאין לדעתם אם יתמשו בעתיד (ר': רע"פ 12/9118 **פריגן נ' מדינת ישראל**, פיסקה 10 (1.1.2013), מפי כב' השופט שלהם). בית המשפט העליון שב וקבע כי גם מקום בו קיימں פוטנציאלי פגיעה תעסוקתי, אין מקום לקביעה אוטומטית של נזק קונקרטי לצורך ביטול הרשעה, בפרט כאשר שיקול הדעת אצל הגורם המקורי הרלבנטי (רע"פ 3224/19 **אביב נ' מדינת ישראל** (28.5.2019)). עוד ראו עמדת בית המשפט העליון ברע"פ 1240/19 **בר לוי נ' מדינת ישראל** (24.3.2019) לפיה מקום בו קיימں שיקול דעת אצל הגורם המוסמך האם לאפשר המשך עיסוקו של הנאשם הטעון רישוין, שכן להוtier ההכרעה בידי הגורם המוסמך.

30. בראוי הכללים שלעיל, בוחנתי את עתירת **נאשם 1** לביטול הרשעתו. בעת הבדיקה נתתי דעת לי מאפייני הנאשם 1, והוא מעלים קושי לביטול הרשעה. בהקשר זה לא ניתן להטעלם מעברו פלילי של הנאשם 1 כמפורט בעית/1 בגין ביצוע עבירות אלימות כלפי הגוף, בדמות תקיפה חבלנית ותקיפה סתם בשני מועדים שונים. אמןם המדובר בעבירות ישנות מאד בזמן (מהשנים 1990 ו- 1993), אשר התיישנו, אך בראוי הרשעותיו הקדומות לא ניתן לקבוע כי התנהלות הנאשם 1 ביצוע העבירה היא חד פעמי וחירגה למגורי בנוף חיו. בנוסף, מוביל להטעלם מחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה הנדונה בשנת 2016 כשלנאים 1 לא נפתחו תיקים חדשים מאז, קיומן של הרשעות קודמות מלמד על חשיבות הטלת מסר צופה פנוי עתיד על הנאשם 1 לשם הרתעה, וזה גם המלצה שירות המבחן, חרף הערכת המסוכנות הנמוכה בעניינו.

31. גם מאפייני הנאשם העולים מהتفسיר שהתקבל מלמדים להשპתי על חשיבות הצבת גבול חיצוני לנאים בדמות מסר מותנה, ואינם תומכים בביטול הרשעה. לא ניתן להטעלם מכך שעל פי הتفسיר, הנאשם 1 הביע עמדה מצמצמת אחריות למעשים, ביטה לקייח אחריות חלקית בלבד לפגיעה ברכוש המטלון, והוא עצמו תיאר את התנהלותו בעבירה כקשורה בקשיו להציג גבולות במישור האישי והעסקי ולסרב לבקשות המופנות אליו. שירות המבחן התרשם כי התקשה להתיחס באופן עמוק ועמוק לפער בין תפקידו החיצוני התקין לבין התנהלותו הפוגענית והאלימה, וכי אכן ביצע את העבירה על רקע הקושי להיענות לגבולות חיצוניים ופנימיים אשר אפשר לו לצמצם ולטשטש את חומרת ומשמעות מעשייו. לצד זאת נתתי דעתתי להתרשותם שירות המבחן לפיה כאמור הסיכון להישנות התנהלות אלימה בעתיד מצד הנאשם נמוכה ותוואותיה גם הן צפויות להיות ברף הנמור ככל שתתרחש. בנוסף אף לכך שכיוון הנאשם 1 מבטא חרטה ומגלה טובנה להשלכות מעשייו ואין זוkok לטיפול.

32. בעת בוחנת עתירת הנאשם 1 ל לבטל הרשעה שקלתי גם את הנזק הקונקרטי לו טען, בדמות קושי

בHALCY קבלת אישור היחידה לקניביס רפואי במשרד הבריאות (להלן: "היק"ר") לפעול חווות גידול קניביס רפואי בה השקיע כיזם באמצעות חברות שבבעלותו סך של 11,500,000 ₪. בהקשר זה עינתי במפורט בתצהיר שצורך לתק לאחר הטיעון לעונש, אשר נערך על ידי רועי אלקיים מנכ"ל חברת קולספшин בע"מ העוסקת בתחום הקניביס הרפואי, אשר התקשרה עם חברה שנאשם 1 הוא בעל המניות ומנהלה באמצעות חברה אחרת בעלותו, לצורך הקמת חוות לגידול קניביס.

33. בתצהיר פורט כי לצורך הקמת חוות גידול הקניביס הרפואי התקשרו בהסכם מייסדים חברת קולספшин עם חברת י.ה. לרבריאות בע"מ (שפרטיה בתצהיר) בה הנאשם 1 בעל מניות ומנהל באמצעות חברת זולר נכסים בע"מ (שפרטיה בתצהיר), חוות הגידול הוקמה באמצעות חברת משותפת לקולספшин ולחברת י.ה לרבריאות בע"מ בשם סי. בי. סי. קנאביס קולספшин בע"מ (שפרטיה בתצהיר). ציין כי חוות הגידול הוקמה תחת פיקוח הדוק של היק"ר וכי על מי שroxצה לעסוק בגידול קניביס רפואי לקבל רישיון פרטני מהיק"ר, ולצורך כך נדרש היק"ר לבחון את המלצות משתרת ישראל, לרבות בראי קיומן של הרשותות בפלילים. על פי התצהיר הנאשם 1 אשר השקיע 11,500,000 ₪, הוא אחד מיזמי חוות גידול הקניביס, ומתוקף כך מעורב בפעולותה. בתצהיר פורט כי הרשותה לנאשם 1 עלולה לגרום لكשיים משמעותיים ולכל הפחות לעיכוב שימושו בקבלת אישור היק"ר לתחילה פעילות חוות הגידול. עוד ציין כי הליכי הקמת חוות באמצעותו והעומד על ידי הנאשם 1 הסתיימו, וכי קושי /או עיכוב בקבלת האישור יביא לנזק כלכלי לכל הנוגעים בדבר, ובכללם عشرות עובדים המסתננים להתחילה בעבודתם. בנוסף על פי התצהיר הרשותה לנאשם 1 אף עלולה לגרום לכך שהיק"ר יסרב לתת אישור למעורבותו לנאשם 1 בפעולות חוות בה השקיע את כספו.

34. איני מתעלמת מקיים פוטנציאלי מסוים לעסקי וUSESOK הנאשם ואף לאחרים הקשורים חוות גידול הקניביס מההרשותה (טור שנותלים בהקשר זה מכך שלחוותו של לנאשם 1 הרשותות קודמות שהתיישנו), אך איני מוצאת כי די בו כדי להדגים נזק קונקרטי כנדרש לצורך ביטול הרשותה. זאת גם אם אשקל כי מידת הסיכון לנאשם 1 כוונתו לחברה ולקהילה, ואף אם אמקם את הנאשם ברף נמוך וחסית של חומרה ביחס לביצוע העבירה לאור טענותיו בהקשר זה. בראי הנسبות הכלולות, מאפייני הנאשם והכללים המשפטיים אשר פורטו לעיל, תוך איזון הנזק המסוים הפוטנציאלי הנטען אל מול יתר הנسبות, מביא למסקנה לפיה המקרה אינו מאפשר את ביטול הרשותה. על כן, עתרת הנאשם 1 לביטול הרשותה נדחתה.

35. בחרנתי גם את עתירת **הנאשם 2** שהוא עורך דין ונודע עבר פלילי לביטול הרשותתו. בעניינו של לנאשם 2 המליך שירות המבחן לבחון בחיבר את ביטול הרשותה לאור פגיעה אפשרית בעיסוקו כעורך דין ואף ציין כי רמת הסיכון ממנו נמוכה, כשכיוום מבטא עדמות מתונות יותר ואינו בעל דפוסים אלימים המצביעים טיפול. לצד זאת, אין להטעים מכך שהגם לנאשם 2 הביע צער וمبין כיום שפועל ללא הפעלת שיקול דעת, ציין בתסוקיר כי גילה אך תובנה חלקית להתנהגותו הבועיתית, צמצם מעורבותו, וחומרת מעשיו ולא גילה כל אמפתיה למתחلون.

36. בעת בוחינת פוטנציאלי הנזק הקונקרטי לעיסוקו של לנאשם 2 עינתי בניר העמדה שנערך על ידי עו"ד מרק יורק-ריד אותו הגישה ההגנה מטעמו לתק לאחר הטיעון לעונש, והפניהו להוראות סעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1971 לפיהן הרשותה פלילתית עשויה להביא לפיתוח הליך ממשמעתי נגד עו"ד, כשלל פי הערכתו, כך יקרה בסבירות גבוהה במקרה דין. בנוסף, נתתי דעתו לכך שהרשותה פלילתית לעורך דין יכולה להיות כתם גם אם לא ינקטו

כגンドו הליכים ממשמעתיים.

37. מן העבר השני נתתי דעת לסתנدرת ההतנהגות המצופה ממי שחבר בלשכת עורכי הדין המוסף משנה חומרה למשיו של הנאשם, כמשמעותו יש בהכשרתו ועיסוקו של הנאשם כעורך דין כדי להוות מכשול לביטול הרשותה (ראוי והשו רע"פ 5579/10 **דוד קרייה נ' מדינת ישראל** (2.8.2010)). בנוסף, לא נעלם ממי כי הנאשם כי הנאשם 2 (בבחנה מה הנאשם 1), הוא זה אשר נתן כי יזמ את ביצוע המעשים המפורטים בכתב האישום, לדבריו, לאור טיעות בהבנה משפטית יש ליחס בכך חומרה נוספת למעשים.

38. אמנם, כפי שצין לעיל, הרשותה אשר עלולה לפגוע ברישון לעיסוק אינה מעידה בהכרח על קיומו של נזק קונקרטי. יחד עם זאת, קיימים מקרים בהם פגעה בעיסוק כעורך דין הוכחה כפגיעה קונקרטית בעתיד מ Każען לצורך ביטול הרשותה במקרים מתאימים. ראוי והשו לשם הדוגמא: ת"פ (שלום י-מ) 45988-02-12 **מדינת ישראל נ' סיף** (29.12.2014) שם בוטלה הרשותה של עו"ד אשר הוואשם בעברה של ניסיון קבלת דבר במרמה, ות"פ (מח' י-מ) 52025-06-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (28.5.2018) שם בוטלה הרשותה של הנאשם 2, עו"ד, אשר הוואשם בעבירה סיוע לעושק, לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון (במסגרתו נמחק אישום של סחיטה באוומים).

39. במקרה דנן, טרם החלטה, נתתי דעת שוב לחומרת נסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם 2, ובכלל זאת לחלקו המשמעותי הנטען בקשר לתכנונה ביחס לחלקו של הנאשם 1 (שהרשותה לא בוטלה), ואף לחומרה הנוספת לצד ביצועה הנובעת מחיותו עורך דין וקשר בין עיסוקו כעורך דין לבין מעשה העבירה. אל מול אלה שקלתי את משמעות העדרו של עבר פלילי לנאים 2 בגילו (בנ' 72), בניגוד לנאים 1, מה שחייב את התרשםותי לפיה ביצוע העבירה הנדונה הוא אירוע חריג בנוף חייו. בנוסף נתתי דעת לקורות חייו אשר פורטו בהרחבה בעת הטיעון לעונש וشكلתי את תרומתו הרבה של הנאשם 2 למدينة במסגרת שירותו הצבאי ובמלחאים (ענ' 2-ענ' 4). לצד זאת, נתתי דעת שנק אשר עלול להיגרם לו בהיותו עורך דין המפורט גם בניר העמדה אשר הוגש לתיק, מבלתי התעלם מכך ששיקול הדעת יותר אצל לשכת עורכי הדין, היא הגורם המוסמך, ומכך שקיים מקרים בהם בנסיבות אלה מצוי בבית המשפט שלא לבטל הרשותה ואף מצאו חשיבות בכך שאוامر גורמים מסוימים יתנו דעתם להשלכות מעשי הנאשם על רישיונו לעסוק בתחום עיסוקו (ראו לעיל).

40. בסופה של יום, לאחר ביצוע האיזון, בראי מאפייני הנאשם 2, עיסוקו, והנזק הקונקרטי שעלול להיגרם לו מההרשותה, מצאתי כי בנסיבות המקירה עניינו עומדים בתנאים אשר נקבעו לביטול הרשותה, וכי האינטראקציוני סובל במקרה זה מתן הזדמנויות שנייה לנאים בגילו, להמשיך את חייו ועיסוקו כעורך דין, ללא כתמ הרשותה הפלילית על השלכותיה. זאת אף בשים לב לכך שלצד ביטול הרשותה יוטל על הנאשם עונש קונקרטי בדמות צו של"צ, ההולם מミלא את הנסיבות, ויש בו אף כדי להפחית מהטicon להישנות עבירות על ידו לדעת שירות המבחן.

41. אשר על כן - אני מורה על ביטול הרשותה הנאשם 2 וכי נאים 2 יבצע 200 שעות של"צ בהתאם לתוכנית השל"צ שנבנתה עבורי על ידי שירות המבחן ב"יחידת המתנדבים" בהוד השaron. הנאשם מוזהר כי אם יפר את צו השל"צ תימסר הودעה על כך לבית המשפט, אשר מוסמך לדון בעניינו מחדש. בנוסף, אני מורה כי הנאשם יפיצה את המתلون בסך של 4,000 ₪. המאשינה תעביר את פרטי המתلون למצוירות בית המשפט. הפיצוי ישולם ב-4 תשלוםומי

שווים ורציפים, הראשון ביום 21/02/01. לא ישולם תשלום, תעמוד היתה במלואה לפירעון מיד.

גזרת עונשו של הנאשם 1

מתחם העונש ההולם

.42. הערך המוגן בעבירה בה הורשע הנאשם 1 פורט לעיל, כולל את זכותו של הפרט ליהנות מהגנה מפני פגעה והשחתה של קניינו, גם אם מדובר בקניין המצוי בבעלות משותפת. כפי שפורט במסגרת הדיון בביטול הרשעה, מבחינת נסיבות ביצוע העבירה עולה כי מעשי העבירה פגעו שאינה>Zניחה בערך מוגן זה, מוביל להtauלם מכך שמי שיזם את המעשים הוא הנאשם 2, על פי דבריו הנאשם 1 לשירות המבחן, או מכך שלשלטעת הגנה היו בפיו של הנאשם טענות הגנה כדוגמת טענת הסתמכות עליה ויתר.

.43. מדיניות העונשה הנוהגה בעבירה זו מלמדת כי בדרך כלל נקבע מתחם שבין מאסרים מותנים או כאלה לצד צו של"צ ועד מספר חדש מסר שיכול וירוצו בעבודות שירות (ר' והשוו: ת"פ 15-09-17997 מדינת ישראל נ' יIRON (18.3.2018), ת"פ (רח') 48959-02-18 מדינת ישראל נ' לוי (3.7.2020), ת"פ (טב') 24119-11-16 מדינת ישראל נ' ג'DSMIDET (12.2.2017), ת"פ (טב') 24730-11-16 מדינת ישראל נ' אDON (9.2.2017), ת"פ (ראשל"צ) 16-03-16 מדינת ישראל נ' גריידי (26.9.2016), ת"פ (ראשל"צ) 15-26750-09-15 מדינת ישראל נ' סויטה (19.7.2016), ת"פ (טב') 15-8462-06-15 מדינת ישראל נ' מרלי (5.11.2015), ת"פ (פ"ת) 13-40510-11-13 מדינת ישראל נ' גונצ'רנקו (13.3.2014)).

.44. כפי שפורטתי לעיל בסעיף 27, עינתי בפסקה אליה הפניה המאשימה אר לא מצאתי כי ניתן להתייחס לעבירה במקורה דן ככזאת שיש לה נקודת השקה לאותה הפסקה בראי עובדות המקירה בעניינו, וסעיף העבירה בה הורשעו הנאים, מדגימה פגעה בקניינו של אדם בלבד, אשר הוסכם על ידי המאשימה עצמה בהסדר הטיעון הדיני. אמנם נסיבות ביצוע העבירה מצביעות על חומרה לא מבוטלת, אך בעת קביעת מתחם העונשה בעניינו של הנאשם 1 יש לזכור את חלקו היחסי בביצועה. בראי המפורט מצאתי לקבוע מתחם עונשה בעניינו של הנאשם 1 בין נאים 1 עד תנאי ועד 8 חודשים מסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות לצד פיצוי.

העונש הקונקרטי לנ会同 1

.45. בעניינו של הנאשם 1 לא מתקיימות נסיבות שיש בהן כדי להביא לסתורו לפחות לא לחומרה מתחם העונשה אשר נקבע. הנאשם 1 הוא בן 67, יליד אירן, נשוי ואב ל-4 בנות, עובד עצמאי בתחום הנדל"ן. על פי תסקير שירות המבחן אשר פורט לעיל בהרחבה, על רקע קונפליקט שהתגלה לפני כ-4 שנים ניתק קשר עם בתו השנייה, כשהנהם תיאר השפעת משבר זה עליו ועל היחסים המשפחתיים בבית. התרשםות שירות המבחן מהנהם 1 וממידת מסוכנותה נמוכה במצבו פורטה בהרחבה לעיל. בתסקיר צוין כי כו�ם מבטא הנאשם 1 חרטה ומגלה תוכנה באשר להשלכות מעשין.

.46. נתתי דעתך לחולף הזמן מאז ביצוע העבירות מוביל להtauלם ממשר ניהול ההליך עד הגעת הצדדים

להסדר טיעון, בפרט שקלתי את העובדה שלא נפתחו לנאים 1 תיקים חדשים מאז. בנוסף, לא מצאתי ליתן משמעות בעת גזרת הדין לעברו הפלילי של הנאשם 1,abis לב לכך שהמדובר בעבירות שהתייחסנו ובוצעו על ידו לפני שנים רבות, כמשמעותם ארוכות, עד לביצוע העבירה הנוכחית לא בוצע כל עבירה. נתתי דעתך גם למידותיו הטובות של הנאשם 1 ותרומתו להקלילה כפי שפורטה בעת הטיעון לעונש. כלל המפורט לעיל מצדיק מיקומו של הנאשם 1 בתחום העונשה שנקבע וכך יקבע. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, לתוקפה של 3 שנים וה坦אי שהנתגש לא יעבור את העבירה בה הורשע.

ב. פיצוי לממתلون בסך 4,000 ₪. המاشימה תעביר את פרטי המתalon לזכירות בית המשפט. הפיצוי ישולם ב-4 תשלום שווים ורציפים, הראשון ביום 01/02/21. לא ישולם תשלום, תעמוד היתריה במלואה לפירעון מיידי.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בתל אביב.

ניתן היום, ז' טבת תשפ"א, 22 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.